

petencen til at afgøre, om en ung under 20 år er omfattet af reglerne om ungdomsydelse.

Der er fra enkelte kommuner fremsat ønske om, at det i stedet overlades til kommunalbestyrelsen at træffe bestemmelse om visitationskompetencens placering. Dette vil åbne mulighed for, at kompetencen kan henlægges til f.eks. kommunens ungdomsvejledning.

Socialministeriet har i den forbindelse fastholdt, at visitationskompetencen må placeres hos det sociale udvalg. Det er væsentligt at sikre, at den myndighed, der har kompetencen til at træffe afgørelse om andre hjælpemuligheder efter bilstandsloven, også har kompetencen med hensyn til ungdomsydelsesordningen.

Socialministeriets repræsentanter har imidlertid samtidig oplyst, at Folketinget for tiden behandler et forslag om ændring af den sociale styrelseslov, hvorefter der bliver mulighed for, at behandlingen af sociale personsager henlægges til andre udvalg under kommunalbestyrelsen end det sociale udvalg.

Det er imidlertid samtidig vigtigt, at det over for kommunerne tilkendes, at ungdomsydelsesordningen så vidt muligt bør etableres og fungere i et samarbejde mellem de relevante myndigheder: socialforvaltning, beskæftigelsessekretariat, ungdomsvejledning, arbejdsformidling, uddannelsesinstitutioner o.a. Herudover vil man fra centralt hold kunne pege på det hensigtsmæssige i, at der i socialforvaltningen udpeges specielle medarbejdere, der skal have med ungdomsydelsesordningen og kontakten til de øvrige implicerede myndigheder at gøre.

11. *Alternative løsninger i kommuner, der ikke giver beskæftigelsestilbud rettidigt*

Det har i udvalget været drøftet, hvad konsekvensen bør være, hvis en kommune ikke giver beskæftigelsestilbud rettidigt.

På et beslægtet lovområde – loven om arbejdstilbud til ledige – findes en bestemmelse, der tager sigte på den situation, hvor den ledige ikke har fået et rimeligt tilbud om arbejde inden det tidspunkt, da pågældendes ret til arbejdsløshedsdagpenge ophører. I så fald kan den ledige fortsat få dagpenge.

Socialministeriets repræsentanter henviser til, at oplysninger fra blandt andet Socialforskningsinstitutets arbejdsnotat »Kommunale synspunkter på beskæftigelse af arbejdsløse« peger i retning af, at det ikke vil volde vanske-

ligheder at skaffe de nødvendige beskæftigelsespladser, og det vil så meget des mere gælde, hvis der bliver en frist på 14 dage til at finde tilbudene, jf. ovenfor, pkt. 1, og hvis ikrafttrædelsestidspunktet udskydes og overgangsordningen lempes, jf. nedenfor, punkterne 16 og 17.

Socialministeriets repræsentanter finder derfor ikke, at der er grundlag for at regne med, at kommunerne ikke kan leve op til ungdomsydelsesordningens krav om at finde beskæftigelsesmuligheder.

Hvis det alligevel i enkelte tilfælde skulle ske, at der ikke inden for den givne frist kan findes et beskæftigelsestilbud, vil der i kraft af den ovenfor under pkt. 1 foreslåede regel om dækning af tiden indtil første lønudbetaling kunne ydes ungdomsydelse svarende til kontanthjælp til den unge, indtil der findes en beskæftigelsesmulighed og første lønudbetaling er sket.

Hvis en kommune generelt ikke opfylder kravet om beskæftigelse til unge kontanthjælpsansøgere og giver kontanthjælp i stedet, vil de unge, kunne klage til de sociale klagemyndigheder, og de almindelige regler, der gælder, hvis kommuner ikke overholder lovgivningen, vil kunne bringes i anvendelse.

Da repræsentanterne for LO, KL, SASU, Københavns og Frederiksberg Kommuner og DUF er bekymrede for, at der vil opstå problemer med at fremskaffe et tilstrækkeligt antal kvalitative tilbud til de unge, såfremt kravet om umiddelbar tilbudspligt for kommunerne opretholdes, bør der efter disse repræsentanters opfattelse i lovforslaget indsættes en bestemmelse om retten til kontanthjælp ved manglen på beskæftigelsestilbud.

12. *Refusion af driftsudgifter til ungdomsydelsesordningen*

Det er i de økonomiske beregninger lagt til grund, at kommunerne ud over udgiften til løn til unge ansat på beskæftigelsesprojekter skal kunne anmelde driftsudgifter på op til 20 pct. af lønudgiften til de unge til refusion.

Eksempler på hovedudgiftsarter, der kan være tale om at medtage som driftsudgifter, er nævnt i bemærkningerne, side 6: udgifter til holdformænd, instruktører og materialer. Også nødvendige udgifter til projektvejledere og lokaleleje vil være udgiftsarter, der kan medtages.